Sanayi İşçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 453
Fiyat 25 Kr. Haziran 2009

15-16 Haziran ruhuyla krizin faturasına karşı mücadeleye!

Seyhan Belediyesi'nde toplu işten atma hazırlığı...

Saldırıya geçit vermemek için komitelerde birleşelim!

Seyhan belediyesine bağlı taşeron firma işçileri yeni bir toplu işten atma saldırısı ile karşı karşıya. Yerel seçimler öncesinde kurulan Çukurova belediyesi ile birlikte Seyhan belediyesi ikiye ayrılmıştı. Seyhan belediyesinin yetki ve görev alanının daralmasından kaynaklı taşeron firmalarda bulunan yaklaşık 450 işçi 31 Temmuz'dan sonra işsiz kalacaklar.

Seyhan belediyesinde yaklaşık 1000 civarında işçi çalışmakta. Çukurova belediyesinde ise 310'u kadrolu 90'ı müteahhit işçisi olmak üzere 400 işçi çalışmakta. Çukurova belediyesinde herhangi bir taşeron firma bulunmamakta. Belediyelerde taşeronluk sistemi uygulanmaya başladığı günden bu yana yapılan taşeronluk anlaşmaları patron ve belediye başkanlıklarının çıkarı üzerinden yapılmakta, gerektiğinde yüzlerce işçi aynı anda işten çıkartılabilmektedir. Seyhan ve Çukurova belediyelerinde bugün aynı senaryo yaşanmakta.

Seyhan belediyesinde örgütlü sendika yetkililerinin açıklamalarına göre Seyhan belediyesinde istihdam edilmesi gereken işçi sayısı 800 civarında. Bir o kadar işçinin de Çukurova belediyesinde istihdam edilmesi gerekiyor. Toplam işçi sayısına bakıldığında her iki belediye tarafından istihdam edilmesi gereken işçi sayısı ile şu an çalışan işçi sayısı arasında muazzam fark olduğu görülüyor. Söz konusu olan taşeron firma patronlarının ve belediye yöneticilerinin çıkarı olduğu için türlü yalan ve vaatlerle işçileri kandıran bu işçi düşmanları bugün yüzlerce işçiyi sözde yetki alanının daralması yüzünden işten atıyorlar. Fakat durum sadece bununla ilgili değil, belediyeler ve taşeron firmalar Temmuz ayında sona erecek sözleşmeden faydalanarak işçilere daha ağır çalışma koşulları dayatma hazırlığında. Patronların çirkin hedefleri, işi daha az sayıda işçinin sırtına yıkıp karalarını arttırmaktır.

Bu süreçte Seyhan belediyesine bağlı taşeron firmalardan biri olan Miray temizlik şirketi işten çıkarmalarla ilgili açıklamanın hemen ardından şantiyeye noter getirmiş işçilere zorla birtakım evraklar imzalatabilmiştir. İşçilerin kıdem, ihbar tazminatı gibi temel haklarını elinden almak için türlü hilelere başvurabilmiştir. Bu durum karşısında ne Seyhan ne de Çukurova belediyelerinin yöneticileri işçiler adına herhangi bir girişimde bulunmuştur. Biri AKP'li diğeri CHP'li olan belediyelerde bu partilerin kimlerin safında yer aldığı da bir kez daha kanıtlanmıştır. Seçimler öncesinde türlü yalanlarla işçi ve emekçileri aldatan sermaye uşağı partiler, söz konusu çalışma ve yaşam koşulları olduğunda patronlarla aynı tarafta olduklarını göstermişlerdir.

İşten atmalarla ilgili sürecin başladığı günden bu yana belediye işçileri birtakım girişimlerde bulundular. Fakat süreci tersine çevirebilecek tok bir yanıt işçiler cephesinden henüz verilebilmiş değil. Taşeron belediye işçileri 2006 yılında yaşanan sendikal çalışmaların ardından belirli bir birikime ve deneyime sahiptir. Bu süreçte yapılması gereken işe bu deneyim ve tecrübeyi örgütlü bir güce çevirebilmektir. Belediye işçileri taban örgütlenmeleri kurarak sendikalarda örgütlenmelidir. Seyhan ve Çukurova belediyesi işçileri bu süreçte birlikte tek bir güç olarak saldırılara karşı barikat olmalıdır. Saldırı, işçilerin örgülü mücadelesiyle karşılanmadığı takdirde 2006 yılında yaşanan olumsuz sürecin tekrarlanması önünde bir engel olmayacaktır.

Örgütlü işçiler yenilmez!

Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER)

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

15-16 Haziran yol gösteriyor

BİRİKİYOR ÖFKEMİZ, PATLAYACAK ELBET!

15–16 Haziran 1970. Büyük işçi direnişi, görkemli bir başkaldırı. Türkiye işçi sınıfının tarihine kazınmış 2 şanlı gün.

60'lı yıllar boyunca işçi sınıfı direnişler, kitlesel gösteriler ve fabrika işgalleriyle öfkesini biliyor, sermayeye korku salıyordu. Artan yoksulluk ve sefalet, ağırlaşan çalışma ve yaşam koşulları işçi sınıfı ve emekçilerin mücadele azmini kamçılıyordu. Sermaye Türk-iş şahsında işçileri denetleyip, mücadeleyi engellemeye çalışırken işçi hareketinin dinamizminin basıncıyla 67'de Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kuruldu. DİSK, işçilerin mücadele ve örgütlenme isteğinin ürünü olarak doğdu. İşçiler DİSK'le birlikte hak alıcı, militan eylemleri yaygınlaştırdılar. Sermaye büyüyen mücadelenin önünü kesmek için yasal değişikliklerle DİSK'i saf dışı bırakmaya çalıştığında yanıtı yine işçiler verdi. 100 bini aşkın işçinin katıldığı 15–16 Haziran direnişine DİSK'te örgütlü işçilerle birlikte Türk-iş üyesi işçiler de katıldılar. Direniş biriken öfkenin patlama noktasıydı. Askeri birlikler, polis barikatları birleşen işçilerin karşısında sermayenin acizliğini temsil ediyordu. 2 gün boyunca süren direnişin görkemi birçok patronu ülke dışına kaçmak zorunda bıraktı. Bu sadece yasal değişikliğe verilen bir tepki değil, aynı zamanda bir tarihsel bir dersti. Dosta düşmana kapitalizmi yıkacak, devrimi sonuna kadar götürebilecek tek sınıfın pratik öğreticiliğiydi. İşçi sınıfı barikatları aşa aşa, şehitler vere vere direniyordu. Hepsinden önemlisi işçi sınıfı öğretiyordu, yol gösteriyordu.

Büyük 15–16 Haziran direnişinden yıllar sonra kapitalizmin karanlığı bir karabasan gibi halen işçilerin emekçilerin üzerinde. Sefalet koşulları, yoksulluk, sağlıksız beslenen çocuklarımız öfkemizin bileyicileri halen. Patlayacak yine öfkemiz, mayalanıyor şimdi. Her direnişte harlanıyor öfkemizin ateşi, her başkaldırışta biraz daha birikiyor ve patlayacak zamanı gelince. Fabrikalardan, sanayi havzalarından geleceğiz, emekçi semtlerinden geleceğiz. Yeni 15–16 Haziranlara yürüyeceğiz. Komünist işçi partisinin disipliniyle

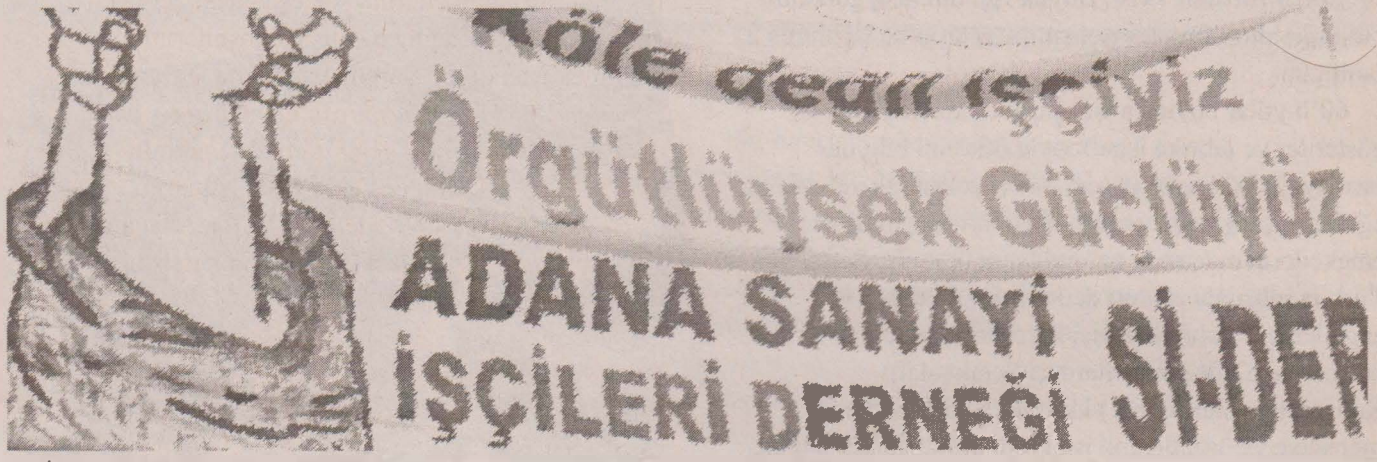

yürüyeceğiz,
bir bir aşacağız barikatları. Bütün kurumlarını parçalayıp sömürü düzenini yok edeceğiz.

Kriz bahanesiyle işçileri kapı dışarı edenler, çalışma koşullarımızı ağırlaştıranlar, ücretlerimizi düşürenler kendi karlarını katlıyorlar. Karşılarında örgütlü işçileri görmedikçe daha da saldırganlaşıyor, arsızca haklarımızı gasp ediyorlar. Bugün örgütlenmek ve sömürücü sınıfların karşısında devrimci sınıf mücadelesini yükseltmek, yakıcı bir ihtiyaçtır. Ülkenin dört bir yanında patlak veren direnişler geleceğin habercisi. Fabrikalarımızda kenetlenelim, krizin bedelini ödememek için patronların karşısına çıkalım. İşten atmalara, hak gasplarına hep birlikte yanıt verelim. Patronlar bize savaş açtılar, ekmeğimize bile göz dikmiş, bizi sefaletin dip çukuruna itiyorlar. Biz birleşirsek onlara diz çöktürebiliriz. Yeni 15–16 Haziranlar için fabrika komiteleri kuralım, sendikalarda örgütlenelim.

Bizleri sömürmekte sınır tanımayan patronlardan yeni bir saldırı daha.

Artık çocuk yaparken de onlardan izin alacağız!

İşçi emekçilerin örgütlü olmayışından, güçlerini ve tepkilerini ortaya koyamayışlarından güç alan asalak patronlar, günden güne pervasızlaşıyor. Artık her doğan gün patronların işçi emekçilere saldırılarıyla başlıyor.

Ama bugüne kadar bu saldırılar daha çok sosyal ve ekonomik hakların gaspı, örgütlülüğün dağıtılmaya çalışılması ya da bunlara benzer konularda kendini gösteriyordu. Ancak gelinen noktada hızını alamayan asalak patronlar, ne zaman çocuk yapacağımıza da karar vermeye teşebbüs ediyorlar.

Temizlik ürünler üreten EVYAP firmasının Tuzla'daki fabrikasında 5 yıldır kadrolu memur olarak çalışan Sevda Aydoğdu, hamile kaldığı için işten çıkarıldı. Sevda Aydoğdu, EVYAP'ın Tuzla'da bulunan fabrikasında, beş yıldır kadrolu olarak laboratuar teknisyeni olarak çalışıyordu. Ancak hamileliğinin başlamasının ardından birçok haksızlığa maruz kaldı sonrasında da 16 Şubat 2009 tarihinde işten çıkarıldı.

Sevda Aydoğdu yaptığı açıklamada şunları söyledi: "*Ben kadrolu memur olarak çalışırken, benim gibi gebe kalan bir arkadaşımla bizi kimyasal maddelerin kullanıldığı, gürültülü bir ortamı olan ve ayakta çalışmanız gereken hijyenik üretim bölümüne verdiler. Yasak olmasına rağmen buna iş yeri hekimi de onay verdi. Hamileliğimin 4. ayında aynı hekim "o bölümde çalışamaz" raporu verdi şikâyetlerimiz üzerine. Patron daha önce hamileliğimiz ilerlediğinde bizi yeniden laboratuar bölümüne alacağına söz vermesine karşın, bizi bu seferde kozmetik bölümüne vasıfsız işçi olarak verdi. Yani işten ayrılmamız için her yol denendi. Biz de bunu kabul etmeyince patron kapıyı gösterdi. 16 Şubat'ta işten ayrılmak zorunda kaldık, bize bir sürü kâğıt imzalattırıldı.*"

Bu yaşananlar gösteriyor ki; iyice pervasızlaşan patronlar artık üretimin aksamasına neden olacağı gerekçesiyle çocuk yapmamıza bile karşı çıkıyorlar. Patronun Sevda Aydoğdu'nun ardından "*bakın hamile kalırsanız sonunuz bu olur!*" demesi bile tüm gerçeği gözler önüne seriyor. Onlar istiyor ki sadece onlar için, onların istediği biçimde çalışalım bütün yaşamımızı onların istediği gibi geçirelim. Bu zihniyete göre bizler insan değiliz, sadece onların işlerini görmek zorunda olan makineleriz.

Yine iş kazası, yine işçi ölümü

Daha fazla kar hırsı nedeniyle iş-güvenliğini önemsemeyen, bu yüzden de işçilerin ölümüne davetiye çıkaran patronların bu zorbalığı, mersin'de bir işçi kardeşimizin daha yaşamına mal oldu.

Mersin'deki kola fabrikasında çalışan genç bir işçi, yağ varilinin patlaması sonucu hayatını kaybetti. Alınan bilgiye göre, Merkez Akdeniz ilçesindeki Yeni Taşkent mevkiinde bulunan kola fabrikasındaki yağ varili yüksek basınç sonucu patladı. Olayda Mustafa Atay (30) isimli işçi hayatını kaybetti.

İncirlik çalışanları sokaklara çıkıp haklarını istediler

Adana'nın Yüreğir ilçesi İncirlik beldesinde ABD Hava Kuvvetleri'nin de konuşlu olduğu hava üssünde çalışan 75 kişinin işten çıkarılmak istenmesini sendikalı çalışanlar tepki gösterdi.

Türk Harb-İş Sendikası Genel Başkanı Ahmet Kalfa, yabancı askeri işyerlerinde çalışan bin 500 civarında işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesinin işverenler tarafından ortadan kaldırılmak istendiğini söyledi. İncirlik hava üssü nizamiyesinde toplanan işçiler, "İşçiyiz haklıyız kazanacağız, Ekmek yoksa barış da yok" sloganları atarak D-400 karayolu bağlantısına kadar yürüdü.

Sendika Genel Başkanı Ahmet Kalfa, buradaki konuşmasında, işverenlerin toplu sözleşmeye imkân tanımamasına rağmen kısmi süreli işçi alımı yapmak istediklerini kaydetti. İncirlik üssü, Ankara ve İzmir işyerlerinde çalışan üyelerinin sözleşmedeki açık ve tartışmasız haklarına rağmen çalışına koşullarının değiştirilmek istendiğini vurgulayan Kalfa, *"Toplu sözleşme hükümleriyle uyuşmayan tüm kural tanımaz girişimlere son verilmesi"* gerektiğini dile getirdi. İşçilerin birbirine verdiği destekle yasal haklarını sonuna kadar alacaklarını ifade eden Kalfa, Adana'da da işçi çıkarmaya yönelik atılacak adımların karşısında olacaklarını anlattı.

Sendikanın Adana Şube Başkanı Hüseyin Ulukan da işverenin kısmi süreli işçi çalıştırmak için 75 işçi arkadaşlarını çıkarmak istediğini anlatarak, *"Bu iş nereye giderse gitsin, ne kadar sürerse sürsün pes etmek geri adım atmak gibi bir kuralımız yok."* dedi. İşçiler daha sonra halay çekip sloganlar atarak dağıldılar.

İstanbul Tuzla'da bulunan Çelik Tekne'de iş cinayeti

Tuzla tersaneler havzasında kriz gerekçesiyle hak gasplarını yoğunlaştıran tersane patronları, iş-güvenliğini hiçe sayarak cinayet işlemeye devam ediyor.

8 Haziran günü saat 20.00 sularında Çelik Tekne Tersanesi'nde meydana gelen iki büyük patlama sonucunda bir tersane işçisi yaşamını yitirdi. Aynı patlamada, gemi içinde çalışmakta olan iki işçi de yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Tuzla tersaneler havzasında birçok ölümün nedeni olduğu gibi Çelik Tekne'deki patlama da boya yapılan tankta yaşanan gaz sıkışması sonucu meydana geldi.

Brezilya'ya gönderilmesi planlanan ve yapım aşamasında olan Rhino isimli geminin 5 ve 6 nolu tanklarında meydana gelen patlamada ölen işçinin isminin Alesta adlı taşeron firmada çalışan Hüseyin Kırgül olduğu belirlendi.

Patlamada yaralanan Süleyman Kargı isimli işçi Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılırken patlamada yaralanan diğer işçi Sait Ahmet ise kaldırıldığı GİSBİR Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Patlamanın yaşandığı Çelik Tekne Tersanesi'nde daha önce de iş cinayetleri ve yaralanmalar yaşanmıştı. Kırgül'ün ölümüyle beraber Tuzla tersanelerinde iş cinayeti sonucu yaşamını yitiren işçi sayısı 125'e yükseldi.

Patronlardan yeni bir oyun daha "eve kapanma pazara çık"

Pazara değil mücadele alanlarına çıkacağız

Asalak patronlar ile onlara himzet eden AKP hükümeti, işçilere emekçilere karşı yeni bir oyuna başladılar. Oyunun adı, "kriz varsa çare de var". Bu safsataya göre, işçi ve emekçiler evlere kapanmak yerine pazara çıkarsa kriz atlatılacakmış.

Krizin faturasını işsizlikle, yoksullukla, düşük ücretler ve artan hayat pahalılığıyla ödeyen emekçilerin pazara çıkacak takati kalmamışken, yapılan bu çağrı, hükümet ile patronların emekçilerle açıktan alay ettiğini gösteriyor. Evimize götürecek ekmeği zor bulur, hergün işten atılma korkusu yaşarken (tabi daha atılmamışsak), patron takımı ve onun hükümeti bizleri para harcamaya çağırıyor.

Krizi yaratanlar şimdi bu krizin faturasından kurtulmak, daralan pazarda ellerinde kalan malları tüketmek için bizi pazara çağırıyorlar. Amaçları gayet açık, ellerindeki stokları eritmek istiyorlar. Sonrası yine malum, ellerindeki stok bitince de bizden kurtulmaya bakacaklar. Tüm bunlar üzerinden kolayca görüleceği gibi "Kriz varsa çare de var" kampanyası sermayenin krizi fırsata çevirmek için hayata geçirmeye çalıştığı yeni bir saldırıdır.

Bizler bu fütursuz saldırıyı boşa düşürmek için mücadeleyi büyütmeliyiz. Bizleri pazara para harcamaya çağıranlara inat sokağa, mücadele alanlarına çıkmalıyız. Alınterimizi gaspedip bize sefilliği reva görenleri kendi oyunları içinde boğmak, bulunduğumuz her yeri bu hırsız takımına karşı mücadele alanına dönüştürmek zorundayız.

Sakirpaşa'da krize karşı coşkulu eylem

Krizin yükü patronlara

Adana'da sendikalar ve devrimci-demokrat kurumların bir araya gelerek oluşturduğu Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu Girişimi bugün Şakirpaşa'da bir yürüyüş ve şenlik düzenledi.

Salı pazarı girişinde saat 17.30'da toplanmaya başlayan kitle burada bir süre halaylar ve sloganlarla bekleyerek daha sonra **"Krizin bedelini ödemeyeceğiz/Krize karşı emek ve demokrasi platformu"** pankartı açarak yürüyüşe geçti. Sloganlarla Şakirpaşa Caddesi boyunca yürüyen kitle şenlik alanı olan cumartesi pazarına geldi.

Şenlik alanına gelindiğinde kitle halay çekti. Daha sonra platform adına hazırlanan basın metni okundu.

Okunan basın metninde işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin yaşamını her geçen gün biraz daha zorlaştıran küresel ekonomik kriz şiddetini arttırarak devam ettiği, oysa bu krizi yaratanların karlarına yeni karlar eklediği belirtildi. Son 6 ay içerisinde işinden atılanların sayısının milyonları bulduğu kapısına kilit vurmak zorunda kalan küçük esnafların sayısının ise bilinmediği belirtildi.

Okunan basın metnin ardından MKM müzik grubu sahne aldı. Çekilen halayların ardından şiir okunmasına geçildi. Şiirlerin ardından Pir sultan Abdal Kültür Derneğinden bir grup sahne aldı. En son tekrar MKM müzik grubu sahne alarak şenlik sona erdi.

Şenlikte sık sık "Krizin yükü patronlara", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği", "İşten atmalar yasaklansın", "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde", "Faşizme karşı omuz omuza", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek" sloganları atıldı. Şenliğe yaklaşık 130 kişi katıldı.

İşçi sınıfı mevzi direnişlerle kavgayı büyütüyor

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Dalga dalga gelen saldırılarla krizin faturası işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmek isteniyor. İşten atmalar, ücretsiz izinler, ücret gaspları, sosyal hakların tırpanlanması saldırıların öne çıkan biçimleridir. Söz konusu olan kölelik düzeninin krizi olduğu halde faturanın işçi emekçilere ödetilmesine karşı işçi sınıfının da tepkisini ortaya çıkmaya başladı

İşçi sınıfı ve emekçiler bu saldırılar karşısında örgütlülüğün zayıflığı nedeniyle topyekün bir yanıt veremedi. Ancak bu tek tek işletmelerde tepkilerin açığa çıkmasını, hak gasplarına karşı mücadele ve direnişlerin ortaya çıkmasını engelleyemedi. Gün geçmedi ki bir işçi bölüğü sokağa çıkmasın. Bu direnişler kimi zaman işgal boyutunu alacak kadar ileri giderken kimi zaman da sadece anlık çıkışlarla sınırlı kaldı.

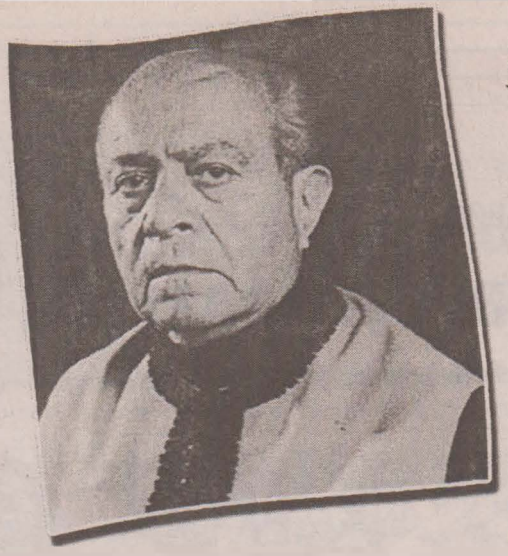
Sinter Metal, Kurtiş Matbaası, Grammer, Asil Çelik, Asemat, Şiri.. Tekstil, ATV-Sabah, E-Kart, DESA, ENTES direnişleri bugün süren işçi direnişlerinin öne çıkanları. Bunlar genel olarak hak gasplarına karşı mücadele ve örgütlenme arayışlarının sonucunda başlayan direnişler. Yine bunun yanında bir işçi öğütme alanına dönüşen tersaneler başka bir kavga alanı olarak öne çıkıyor. Direnişlerin bir kısmı kazanımla sonuçlandı. Örneğin MEHA işçileri uzun bir direnişin ardından zafere ulaşırken, Şirin tekstil işçileri kararlı bir işgal eylemi sonucunda istediklerini alabildiler.

Bu direnişler her ne kadar ülkedeki mücadeleyi toptan bir şekilde etkileyecek güce ulaşmasalar da işçi sınıfının bağrında güçlenen mücadele isteği ve azmini göstermesi bakımından önem taşıyor. Bu direnişleri sadece basit hak alma eylemleri olarak görmekten öte, sınıflar mücadelesinde taşıdıkları değeri görmek gerekiyor.

Bugün işçi sınıfı yaşanan krizin faturasının kendisine kesilmesine karşı bir çıkış arayışı içerisinde. Bu arayış, son yıllarda özellikle de krizin etkisiyle daha da öne çıkıyor. Bu yanıyla önümüzdeki dönemde farklı işçi bölüklerinin sokaklara çıkması, patronlara ve onların temsilcilerine alanları dar etmesi kaçınılmaz olacaktır.

Mevzi direnişlerin yanısıra, kamu işçilerinin toplu iş sözleşmesi(TİS) döneminin başlamasıyla birlikte bu alanda da bir hareketlilik başladı. İmzalanacak olan sözleşme öncesinde işçi sınıfı dayatılan hak gasplarına karşı ülkenin dört bir yanında sokağa çıkmaya başladı.

Bugün yapılması gereken süren, direnişlerle eylemli dayanışmayı örgütlemek ve başarıya ulaşması için çaba harcamaktır. Mevzi direnişler yalnız kaldıklarında kaçınılmaz olarak yenilgiye mahkûm olacaklardır. Bu dönem sınıf dayanışmasını yükseltmek, direnişleri birleştirmek zorunludur. Örneğin Adana'da ortaya çıkan bir dizi işçi direnişi bu desteği görmedikleri için yalnızlaşıp yenilgiye uğradılar. Bunun son örneği Makyal-Erka işçileri oldu. İşçi sınıfının bir mevzide patronlarla olan savaşımında ortaya çıkan sonuç aslında bir bütün olarak sınıfın kaybı ya da kazanımıdır. Unutmalım ki, işçi kardeşlerimizin her kazanımı bizim de kazanımımızdır. Kazanımlar için eylemli dayanışmayı büyütmeli, en anlamlı dayanışmanın da kendi yaşam alanlarımızda mücadeleyi büyüterek yeni direnişler yaratmaktan geçtiğini unutmamalıyız.

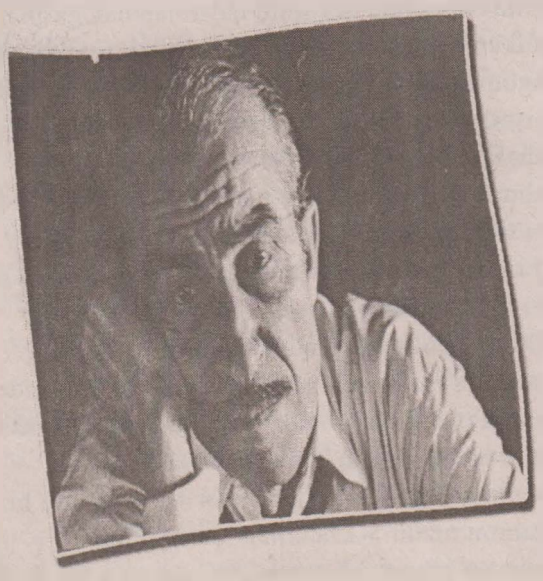

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM

Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni anlatabilmek seni,
Namussuza, halden bilmeze,
Kahpe yalana.

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen,
gecelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Bin dokuzyüz senesinin
İki bine yerini
Verdiğini
Görmek istiyorum
Ne zevkli şey olurdu seyretmek torunumu
Van üniversitesindeki kız arkadaşlarıyla
Kutbu şimalide kızak kaydığını
Vaşingtonda Kapitol bahçesinde
Ren şarabı içip
Çinli dostu Şin-Fo`yla beraber
Şankay`dan haber
Beklemek!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 453 * Fiyatı: 25 Kr * Haziran 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92